

Luku 1

Jännittäviä suunnitelmia

Barney ei ymmärtänyt alkuunkaan, miksi ihmiset olivat niin kiinnostuneita tylsistä kiiltävistä mötiköistään. Daisy oli aina suhtautunut pakkomielteisesti omaansa, ja nyt myös Laralla oli sellainen. Oli kaunis aurinkoinen päivä, ja tuossa nuo molemmat tuijottivat piipittäviä vekottimiaan eivätkä leikkineet koiran kanssa. Mikä voisi olla mielenkiintoisempaa kuin pallon heittely pihalla? Barney yritti saada tyttöjen huomion uudestaan.

”Ihan kohta, Barney.” Lara siirsi kättään silittääkseen hajamielisesti bordercolliensa päätä, mutta hän piti silti katseensa kännykässään. Hän ei osunut koh-teeseensa ja päätyi silittämään ilmaa.

Barney meni olohuoneen toiselle puolelle ja tuupasi kuonollaan Daisyä kevyesti kylkeen.

”Ei nyt, kamu”, Daisy näpytteli puhelintaan kuumaisesti. ”Minulla on tekemistä.”

Barney lähti etsimään Rufusta, jolla ei onneksi ollut vielä omaa kännykkää. Poika makasi selällään pihanurmella, lämpimän huhtikuun auringon alla.

”Hei, Barney”, Rufus sanoi ja kiepahti ympäri silittäkseen koiran turkkia. ”Missä pallosi on?”

Barneyn korvat ponnahtivat pystyyn. Lopulta-kin joku oli samalla aaltopituudella sen kanssa. Se juoksi hakemaan tennispallon salaisesta kätköstään puutarhavajan takaa. Rouva Jacobsilla oli nykyään ärsyttävä tapa takavarikoida sen mären likaiset tennispallot, jotta se ei voinut tuoda niitä sisälle, joten nykyään se piilotti ne leikkimisen jälkeen.

Rufus alkoi heitellä palloa pihan poikki Barneyn haettavaksi. Logan marssi ulos ja istua mätkähti Rufuksen viereen.

”Minulla on tylsää”, Logan valitti ja haroi tummia hiuksiaan, ennen kuin laskeutui kyynärpääänsä varaan.

”Mitä kaikki tekevät sisällä?” Rufus kysyi.

”Daisy ja Lara ovat liimautuneita puhelimiinsa, Sarah paiskii hommia työhuoneessaan.”

”Milloin tv-ohjelmasi alkaa?” Rufus kysyi. Loganin tyttöystävä oli onnistunut saamaan televisiotuotantosopimuksen uudelle seikkailuohjelmalle muutamaa kuukautta aikaisemmin, ennen joulua. Loganin edellinen sarja, *Loganin viidakkoreissu*, oli lopetettu useiden livelähetyksissä tapahtuneiden kömmähdysten jälkeen.

Logan huokaisi. ”Ei vielä pitkään aikaan, joskus kesällä. Ensin pitää selvittää vaikka kuinka paljon kaikkea.”

He kuulivat puhelimen soivan talon sisällä.

”Menisitkö vastaamaan?” Logan pyysi. ”Dee saat-
taa soittaa – hän on soitellut lankapuhelimeen viime aikoina.”

Rufus kohotti kulmaansa. ”Mikä kännykässäsi on vikana? Taasko laskuongelmia?”

”Ei! Äh, vastaa nyt vain.”

”Olen leikkimässä Barneyyn kanssa! Sitä paitsi Lara on lähempänä.”

Kumpikaan ei liikahtanut, ja kaksikymmentä minuuttia myöhemmin rouva Jacobs avasi takaoven. Barney vei vaivihkaa tennispallonsa piiloon vajan taakse.

”Penny soitti juuri... Tomin äiti... Missä Lara on?”
Rouva Jacobs vilkaisi olohuoneeseen, koputti sen

ikkunaan ja viittilöi Laraa tulemaan ulos. Tytöt liittyivät muiden seuraan nurmikolle.

”Laita kännykkä pois, Lara”, rouva Jacobs kivahti. ”Ihan totta, en olisi ostanut sitä sinulle syntymäpäivälahjaksi, jos olisin tiennyt, että koukutut tuolla tavalla!”

Lara työnsi puhelimen taskuunsa ja hieroi Barneyn vatsaa, kun se kierähti makuulle hänen viereensä.

”Tiedän, että teillä on ollut aika tylsää tällä pääsiäislomalla... ja tämä on vasta toinen päivä –”

”Minulla ei ole tylsää”, Daisy sanoi väliin ja heilutti kännykkäänsä. ”Kaikki ovat riidoissa. Susie suuttui Lolalle, koska Lola on hengannut enemmän Heidin kanssa, ja sitten Avalla oli *älytön* riita –”

”Aivan, kiitos, Daisy”, rouva Jacobs sanoi.

Rufus tuijotti Daisyä ja sitten taas tätiään. ”Pitikö tämän olla *perhepalaveri*?”

”Älä ole epäkohtelias, Rufus”, rouva Jacobs jatkoi. ”Kuten olin sanomassa, Penny soitti juuri ja...”

Rufus ja Lara suoristautuivat miettien, oliko heidän ystävästään Tomista eli Pennyn pojasta jotain uutisia.

”...Herb-setä on ilmeisesti voittanut lomamatkan...”

Kuulijat haukkoivat henkeään.

”Herb-setäkö?” Rufus sanoi. ”Miten? Hän ei ikinä mene minnekään!”

”Oletko varma, ettei se ole huijaus?” Lara kysyi.
”Herb ei ole aina ihan... öö, järkevä.”

”No, täytyy myöntää, että itsekin mietin ensin samaa, mutta Penny näki voittokirjeen ja tarkisti yksityiskohdat puhelimitse. Herb oli soittanut television aamuohjelmaan, koska oli halunnut väittää vastaan jollekin puutarha-alan ammattilaiselle, joka oli vieraina ohjelmassa. Hän ei ollut tajunnut soittaneensa sen päivän arvontanumeroon.”

”Voi veljet! Joitain onnistaa sitten aina. Olen osallistunut noihin kilpailuihin satoja kertoja, ja ne maksavat kaksi punttaa minuutilta...” Logan hiljeni, kun rouva Jacobs kurtisti kulmiaan. ”En tietenkään soita teidän lankapuhelimella... en ainakaan *aina*...”

”Milloin Herb lähtee lomalle?” Lara kysyi Loganin liikahdellessa kiusaantuneena. ”Ja minne hän on menossa?”

”Herb voitti kahden viikon loman Portugalissa. Hän ei kuitenkaan ole menossa... Hän ei halua lähteä linnastaan. Siksi hän laitto voittokirjeen laatikkoonsa ja unohti koko jutun.”

Rufus tuijotti tätiään suu auki. ”Mitä? Herb pisti sen laatikkoon eikä ajatellut antaa sitä meille?”

Daisy pudisti päätään. ”Herb-setä on *juuri* tuollainen.”

Rufus katsoi Daisyä. ”Ethän ole edes tavannut häntä!”

”No, olen kuullut hänestä.”

”Kuinka iso se lomapaikka on, Sarah?” Logan kysyi.
”Voisimmeko mennä Herbin puolesta?”

”Se on valtava kahdeksan huoneen villa uima-altaalla. Mutta varaus on huomisesta alkaen! Ja pakettiin kuuluu vain kaksi lentolippua. Tomin isä haluaa pysyä kotona, mutta hänen äitinsä ajatteli mennä Tomin kanssa ja kysyi, haluaisimmeko lähteä mukaan.”

”Jeeeee!” Logan hyppäsi pystyyn ja pamautti nyrkillään ilmaa. ”Soitan Deelle – hän tulee olemaan ihan fiiliksissä!”

”Miten oikein pääsisimme sinne?” rouva Jacobs kysyi. ”Lennot ovat hyvin kalliita näin pienellä varoitussajalla.”

”Joo, niin ovat...” Daisy skrollaili puhelintaan. ”Olen juuri tutkinut niitä meille.”

”Meille?” Rufus sanoi. ”Kuka sanoi, että *sinä* tulisit mukaan?”

Daisy näytti Rufukselle kieltään.

Lara silitti koiransa päätä. ”Emme muutenkaan voisi mennä lentokoneella. Barney ei pääsisi mukaan. Ellemme sitten saisi mennä Deen koneella? Sillä, jonka hänen yhtiönsä omistaa?”

”Se on huollettavana nyt, Dee mainitsi siitä eilen illalla... Nyt tiedän!” Logan taputti Laraa selkään. ”Voin vuokrata minibussin!”

”Jee, Logan!” Rufus huudahti. ”Me ajamme Portugaliin!”

”Miten pitkään siinä menisi?” rouva Jacobs rypisti kulmiaan epävarmana.

”Kaksikymmentäkaksi tuntia ja kolmekymmentäkahdeksan minuuttia”, Daisy sanoi katsoen karttasovellustaan. ”Kunhan liikenne on kohtalaista.”

”Se on aika pitkä aika...” rouva Jacobs kuvitteli itsensä loukkuun energisen siskonpoikansa ja impulsiivisen bordercollien kanssa melkein kokonaiseksi päiväksi. ”Ehkä se on hölmö idea.”

”Miltä kentältä lento lähtee, äiti?” Lara kysyi.

”Gatwickiltä.”

”Eli Tom ja hänen äitinsä ajavat tähän suuntaan Cornwallista?” Idea kehkeytyi Laran päässä. ”Mitä jos rouva Burt toisi Tomin tänne ja sinä saisit Tomin paikan lentokoneessa. Me muut voisimme sitten ajaa Portugaliin.”

”Enhän minä niin voisi tehdä! Että menisin businessluokassa, kun te muut joudutte ahtaautumaan bussiin. Ei se olisi oikein.”

”Olet tehnyt hirveästi töitä, Sarah-täti”, Rufus sanoi. Häntä hermostutti, että loma vain lipuisi pois hyppysistä. ”Rouva B samaten! Te ansaitsette sen. Voitte mennä kivalle, nopealle lennolle ja saatte päivän tai kaksi kahdestaan, ennen kuin tulemme paikalle. Voisitte mennä vaikka kylpylään!”

Rouva Jacobs pysähtyi ja painoi kätensä leualleen. ”Kuulostaahan se houkuttelevalta. Mutta en tiedä, uskallanko jättää teidät taas Loganin huomaan.”

”Sarah!” Logan ojenteli käsiään. ”Milloin olen muka pettänyt luottamuksesi? Okei, okei. Älä vastaa tuohon. Kuule, me vuokraamme minibussin ja ajamme perille. Mihin ongelmiin voisimme joutua tien päällä?”

Rouva Jacobs mulkaisi Logania.

”Älä vastaa tuohonkaan. Me pysähdymme vain syömään ja nukumme yhden yön jossakin. Täysin turvallista.”

”Kaikki hyvin, äiti”, Lara sanoi. ”Tällä tavalla pääsemme kaikki lähtemään. Ja Rufus on oikeassa, sinä ansaitset lepotauon.”

”Joo, olet *tosiaan* näyttänyt aika väsyneeltä viime aikoina”, Daisy sanoi. Lara tönäisi häntä.

”Olenko?” Rouva Jacobs hieroi silmiään. ”Kaipa olen tehnyt aika paljon töitä... Kaikki reissuni ovat

olleet työmatkoja viimeiset kaksi vuotta.” Hän katsoi ympärillään olevien kasvoja. ”Selvä, selvä. Soitan takaisin Pennylle, niin katsotaan, mitä hän tuumaa. Ehkä voisimme tehdä muutoksia lentolippuihin, jos Tomia ei haittaa.”

”Ei tietenkään haittaa!” Rufus nousi ylös ja hyppeli ilosta pihalla Barney’n kanssa.

Rouva Jacobs teki lähtöä takaovelle.

”Entä minä?” Daisy huudahti.

”Mitä sinusta?” Rufus sanoi. ”Tämähän on *perheloma*!”

Daisy laittoi kätensä puuskaan. ”Eikä ole! Tom ja rouva Burt eivät kuulu teidän perheeseen.”

”Minibussissa riittää kyllä tilaa Daisylle”, Lara sanoi kääntyen taas äitinsä puoleen. ”Saako hän tulla mukaan, jooko?”

”Tuota... miksei. Mutta sinun on tietysti kysyttävä lupaa vanhemmiltasi, Daisy.”

Rouva Jacobs palasi sisään, Logan käveli pois päin soittaakseen Deelle ja muut kihisivät jännityksestä ajatellessaan tulevaa lomaansa.

Luku 2

Automatka alkaa

Tom oli luovuttanut mielihyvin lentolippunsa rouva Jacobsille matkustaakseen sen sijaan bussilla ystäviensä kanssa. Daisyn vanhemmat olivat myös antaneet tyttärelleen luvan lähteä lomalle parhaan kaverinsa kanssa.

Kun rouva Burt ja Tom olivat seuraavana aamuna saapuneet Swindlebrookiin, rouva Jacobs ja rouva Burt lähtivät lentokentälle, kun taas Tom jäi Deen, Laran, Rufuksen, Daisyn ja Barneyyn seuraan. Logan kipaisi hakemaan heille ajoneuvoa.

”Toivon todella, että hän hankkii jotain kunnollista”, Dee sanoi, kun he odottivat olohuoneessa laukut pakattuina. ”Portugaliin on pitkä matka.”

Ulkoa kuului vanhanaikaisen auton tyyttäys.

”Logan tuli!” Rufus huusi ja juoksi pihalle muut vanavedessään.

Logan hymyili leveästi vanhan sinivalkoisen minibussin sisällä.

Tom tutki sen sisusta innoissaan. ”Volkswagen Samba! Tämä bussi näyttää ihan 1960-luvun mallilta. Mistä sinä hankit sen?”

”Kaverilta”, Logan sanoi.

Dee rypisti otsaansa katsellessaan auton rungon lukuisia kolhuja. ”Keneltä kaverilta?”

Logan heilutteli jalkojaan. ”Yhdeltä... tyypiltä.”

”Mikä hänen nimensä on?”

”Öö... Tony.”

”Tony?” Deen silmät laajenivat. ”Ai, tarkoitatko sitä vanhaa kameramiestä *Loganin viidakkoreissulta*? Hänen autonsa hajosivat kuvausmatkoilla koko ajan! Sinähän sanoit hankkivasi jonkun modernin reissuauton.”

”Se oli vaikeaa näin lyhyellä varoitusajalla... Yritin kyllä!” Logan hyppäsi pois kuskin paikalta. ”Mutta ei tässä vanhassa työssä mitään vikaa ole. Se sopii mainiosti tien päälle.” Logan yritti sulkea minibussin oven, mutta se heilahti kahdesti häntä päin. Hän nojautui autoa vasten, kunnes ovi kolahti kiinni. ”Ei sitten mitään vikaa!”

”Ei missään huippukunnossa, vai mitä?” Lara kuis-
kasi Daisylle, kun he tuijottivat repeytyneitä penkkejä
bussin takaosassa.

Tom kumartui katsomaan ajoneuvon alle, ja se oli
alta ihan ruosteessa.

”Älä sano mitään”, Rufus sanoi matalalla äänellä.
Hän juoksi takaisin taloon hakemaan matkalaukkun-
sa ja heilautti sen bussin takaosaan.

Daisy vilkaisi kadun toisella puolella olevaa taloaan.
Ikkunassa oli tyttö katselemassa heitä. ”Hitsi! Siskoni
on nähnyt tämän ruostekasan! Meidän täytyy häipyä,
ennen kuin hän hakee vanhempani.”

Tytöt kiiruhtivat hakemaan laukkujaan. Lara nap-
pasi toisen ison kassin, joka oli täynnä muonaa Bar-
neyta varten.

Tom haki tavaransa ja ison kylmälaukun, jossa oli
ruokaa ja juotavaa. Rufus raahasi Loganin ja Deen
laukut ja työnsi ne bussin takaosaan. Hän hyppäsi kes-
kipenkille ja työnsi päänsä kattoluukusta ulos. Barney
työnsi sekin päänsä ulos hänen vieressään.

”Kaikki kyytiin!” Rufus huusi.

Daisy vilkaisi taakseen ja näki äitinsä katsovan
yläkerran ikkunasta. Hänen siskonsa seisoi äidin vie-
ressä ja osoitti heitä.

”Apua!” Daisy kääntyi Laran ja Tomin puoleen. ”He menevät alakertaan. Meidän on lähdettävä nyt heti, ennen kuin äiti hakee isän katsomaan tätä bussia.”

Lara, Daisy ja Tom kapusivat nopeasti sisään, ja Logan kamposi takaisin kuljettajan paikalle.

”Oletko tulossa, Dee?” Logan tööttäsi vanhanaikais-
ta torvea uudestaan.

Dee huokaisi ja juoksutti kättään paksuissa mustissa kiharoissaan. ”Tiedoksi sitten, että kadun tätä jo nyt.” Hän käveli bussin ympäri Loganin vierellä olevalle istuimelle ja kiipesi sisään. Daisyn kodin ulko-ovi avautui samaan aikaan.

”Sitten menoksi!” Rufus huudahti ja tömähti penkilleen istumaan.

”Odottakaa!” ääni huusi kadun toiselta puolelta.
”Tuollako te olette menossa?”

”Köh, köh”, Daisy yski kovaa peittääkseen isänsä äänen. ”Turvavyöt kiinni!”

Minibussi körötti menemään, ja jalkakäytävällä seisovat Daisyn vanhemmat jäivät katsomaan heidän peräänsä.